

Č.j. R 7/2004

V Brně dne 10. května 2004

V řízení o odvolání, které proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 27. 2. 2004 č.j. S 94A/02-1380/04-ORP ve věci zamítnutí odvolání společnosti JULIUS MEINL, a.s., se sídlem Praha 8, U libeňského pivovaru 63, IČ 16 19 39 38, podle ustanovení § 49 odst. 2 písm. a) zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, podala společnost **JULIUS MEINL, a.s.**, se sídlem Praha 8, U libeňského pivovaru 63, IČ 16 19 39 38, právně zastoupená prof. JUDr. Irenou Pelikánovou, DrSc., advokátkou v advokátní kanceláři Císař, Češka, Smutný a spol., se sídlem Praha 1, Dlouhá 39, PSČ 110 00, jsem podle ustanovení § 50 odst. 6 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu zvláštní komise ustavené podle § 50 odst. 2 téhož zákona,

r o z h o d l

takto:

Odvolání společnosti JULIUS MEINL, a.s., se sídlem Praha 8, U libeňského pivovaru 63, IČ 16 19 39 38, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 27. 2. 2004 č.j. S 94A/02-1380/04-ORP, podle ustanovení § 50 odst. 6 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, **z a m í t á m.**

O d ů v o d n ě n í

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) vydal dne 27. 2. 2004 rozhodnutí č.j. S 94A/02-1380/04-ORP, kterým podle ustanovení § 49 odst. 2 písm. a) zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o správě daní a poplatků“) pro nepřípustnost zamítl odvolání společnosti JULIUS MEINL, a.s., se sídlem Praha 8, U libeňského pivovaru 63, IČ 16 19 39 38 (dále jen „účastník řízení“ nebo „společnost Meinl“), podané dne 10. 2. 2004 proti rozhodnutí Úřadu ze dne 3. 2. 2004

č.j. S 94A/02-346/04-ORP. Rozhodnutím ze dne 3. 2. 2004 č.j. S 94A/02-346/04-ORP Úřad nevyhověl žádosti společnosti Meintl o posečkání se zaplacením pokuty uložené ve výši 23 000 000 Kč rozhodnutím předsedy Úřadu ze dne 13. 10. 2003 č.j. R 70, 71/2002.

Proti rozhodnutí Úřadu č.j. S 94A/02-1380/04-ORP ze dne 27. 2. 2004 podal účastník řízení dle ustanovení § 49 odst. 2 zákona o správě daní a poplatků odvolání, ve kterém namítá, že v případě rozhodnutí o zamítnutí žádosti o posečkání daně, resp. se zaplacením pokuty, není zákonem o správě daní a poplatků odvolání vyloučeno. Společnost Meintl je toho názoru, že odvolání není na základě ustanovení § 60 odst. 7 zákona o správě daní a poplatků přípustné pouze proti rozhodnutí o povolení posečkání daně. Princip přípustnosti odvolání proti negativnímu či částečně negativnímu rozhodnutí a nepřípustnosti odvolání proti pozitivnímu rozhodnutí slouží podle účastníka k urychlení řízení a ustanovení § 60 odst. 7 zákona o správě daní a poplatků je proto nutné vykládat v tom smyslu, že odvolání proti zamítnutí posečkání se zaplacením pokuty je přípustné.

Na základě shora uvedených skutečností navrhuje účastník řízení, aby předseda Úřadu rozhodnutí ze dne 27. 2. 2004 č.j. S 94A/02-1380/04-ORP zrušil.

Úřad, tj. správce daně ve smyslu ustanovení § 1 odst. 3 a 4 zákona o správě daní a poplatků, jehož rozhodnutí je odvoláním napadeno, neshledal důvody pro postup podle ustanovení § 49 odst. 1 zákona o správě daní a poplatků a v souladu s odst. 4 téhož ustanovení zákona o správě daní a poplatků postoupil věc k rozhodnutí orgánu rozhodujícímu o odvolání.

Podle ustanovení § 50 odst. 3 zákona o správě daní a poplatků jsem napadené rozhodnutí přezkoumal v celém rozsahu, a to i nad rámec námitek uplatněných v odvolání společnosti Meintl. Zabýval jsem se zejména přezkumem procesního postupu orgánu prvního stupně ve věci žádosti účastníka řízení o posečkání se zaplacením pokuty, zejména pak výkladem ustanovení § 60 odst. 7 zákona o správě daní a poplatků, cit: „*Proti rozhodnutí o povolení posečkání daně nebo povolení splátek není přípustné odvolání*“.

Právní předpisy je nezbytné interpretovat komplexně, tj. nejen výlučně z jazykového hlediska, jak to činí účastník řízení ve svém odvolání, nýbrž je nutno využít i ostatních metod výkladu právních norem, a to výkladu historického, logického a účelového. Pouze komplexním užitím výkladových metod je totiž možné zjistit skutečný obsah právních norem. Dospěl jsem k závěru, že ustanovení § 60 odst. 7 zákona o správě daní a poplatků se implicitně vztahuje nejen k rozhodnutí o posečkání se zaplacením pokuty, tedy rozhodnutí pozitivnímu, jak namítá účastník řízení, avšak i k rozhodnutí negativnímu, tj. o zamítnutí žádosti o posečkání se zaplacením pokuty. Poukazuji přitom na skutečnost, že za účelem ověření správnosti způsobu interpretace ustanovení § 60 odst. 7 zákona o správě daní a poplatků si Úřad vyžádal stanovisko ministerstva financí, jež v plném rozsahu potvrdilo závěry, ke kterým Úřad dospěl (strana 9225 správního spisu). Pro úplnost pak ještě dodávám, že obdobné užití legislativní zkratky, kdy zákonodárce v právní normě hovoří z důvodů jazykové vyváženosti pouze v rovině pozitivní, lze nalézt např. i v zákoně č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o ochraně hospodářské soutěže“) při posuzování spojení soutěžitelů. Ustanovení § 16 zákona o ochraně hospodářské soutěže používá termínu „*rozhodnutí Úřadu o povolení spojení*“, čímž se však míní jak rozhodnutí pozitivní, tak i negativní.

Vzhledem ke shora uvedenému správní orgán prvního stupně nepochybil, když odvolání účastníka řízení proti rozhodnutí o zamítnutí posečkání se zaplacením pokuty zamítl, neboť

odvolání proti rozhodnutí o povolení, avšak i proti rozhodnutí o zamítnutí posečkáni se zaplacením pokuty je podle ustanovení § 60 odst. 7 zákona o správě daní a poplatků nepřipustné.

V postupu prvostupňového orgánu jsem neshledal žádných věcných či procesních pochybení. Námitce účastníka řízení jsem proto nevyhověl a rozhodl o zamítnutí odvolání společnosti Meintl, a to s ohledem na jeho nedůvodnost. Uzavírám tedy, že po přezkoumání věci v celém rozsahu jsem ze shora uvedených důvodů a na základě návrhu zvláštní komise rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí není podle ustanovení § 50 odst. 8 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, odvolání přípustné.

Ing. Josef Bednář
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Rozhodnutí obdrží:

Advokátní kancelář Císař, Češka, Smutný a spol.
Prof. JUDr. Irena Pelikánová, DrSc., advokátka
Dlouhá 39
110 00 Praha 1

Toto rozhodnutí nabylo právní moci a stalo se vykonatelným dne 18. 5. 2004.